

— Σκέπτομαι, απεκρίθη, ὅτι. . . ἡμέ-
ρᾳ τῇ ἡμέρᾳ σμικρύνεσθε.

— Διατί δὲν μὲ ἀνεθέσατε τὰς ὑπο-
θέσεις σας; ἔλεγε καθ' ὁδὸν δικηγόρος τις,
ἐκ τῶν πολλῶν ἐκείνων ἐν Ἀθήναις τῶν
ἄνευ πελατῶν, πρὸς ἱατρὸν, ὃν συνήντησε.

— Διότι δὲν ἡσθενήσατε ὅταν ἀσθε-
νήσιτε, θὰ σᾶς ἀναθέσω τοιαύτας, ἵνα
συμφηφίσωμεν τὰς δαπάνας ἐκάτερος.

— Ἐγὼ δὲν ἔχω χρήματα, ἔλεγέ τις
πρὸς τινὰ φιλονεικοῦντα μετ' αὐτοῦ, εἶμαι
πτωχὸς ἄνευ ὀβολοῦ, ἀλλ' ἐν τῇ ὀργῇ μου
δύναμαι νὰ ἐξοδεύσω δέκα καὶ εἴκοσι χι-
λιάδας δραχμῶν.

— Τίς ἐδώρῃσατο τὴν χελώνην ταύ-
την; ἡρώτα πρὸ τινῶν ἡμερῶν κύριός τις
ἓνα τῶν κλητῆρων τοῦ φυσιολογικοῦ Μου-
σείου, δεικνύων μεγάλην τινὰ χελώνην,
νεωστὶ εἰς τὰ τάγματα ἐκεῖνα τῶν μὲ ὕε-
λινα ὄρματα ζώων προστεθεῖσαν.

— Μᾶς τὴν ἔστειλαν ἀπ' ἐξω οἱ μ.ο-
νογενεῖς, ἀπεκρίνατο ὁ κλητὴρ μετὰ
θάβρους καὶ ἀλαζονείας, ὀλοκλήρου τῆς
ἱστορίας τοῦ ζώου ἀρξάμενος καὶ διαβε-

βαιῶν ὅτι Ἀγγλος τις ἔδωκε λίρας ἀντι-
σταθμιζούσας πρὸς τὸ βάρος τοῦ ζώου.

Ἡμέραν τινὰ οἱ δύο φίλοι Ρ. καὶ Κ. εἰ-
σῆλθον ἐντὸς τοῦ βασιλικοῦ κήπου ἀνα-
ζητοῦντες τὸν κοινὸν φίλον Σ. Ματαίως
ἀναζητήσαντες ἐξῆλθον ἐκ τῆς ὀπισθεν
θύρας καὶ ἐπροχώρουν συνομιλοῦντες πρὸς
τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Ὀρφανίδου. — Ἴδού,
λέγει, ἀπαθῶς ὁ Ρ. ἐνῶ ἐξηκολούθει νὰ
καθίσταται σπουδαιότερα ἢ ὁμιλία, δια-
κρίνω ἐρχόμενον τὸν φίλον μας Σ. Ὁ Κ.
προσέχων ὅλως εἰς τὴν ὁμιλίαν ἐξηκολού-
θει συζητῶν (νομίζω ἐπρόκειτο περὶ Φλου-
ράνης) καὶ μόνον ὅτε εἶχον ἤδη φθάσει πρὸ
τῆς οἰκίας τοῦ ποιητοῦ τῆς Χίου δούλης,
ἐνθυμήθη καὶ στραφεῖς: — Ποῦ εἶναι λοι-
πὸν ὁ Σ. ὃν εἶδες ἐρχόμενον; ἡρώτησεν ὁ
Κ. » Ἀπορίαν μεγίστην δεικνύων τότε ὁ
Ρ.: — Πῶς διάβολο ἠπατήθην, λέγει· ἐνό-
μισα ὅτι ὁ καπνὸς, ὃν ἔδλεπα ἀναθρώ-
σκοντα ἦτο τοῦ σιγάρου τοῦ Σ, ἐνῶ δὲν
βλέπω εἰμὴ τὴν καπνοδόχον τοῦ ἀνθρώπου
τοῦ Κ. Ὀρφανίδου!

Σημείωσις. Ἡ σιγάρα τοῦ Σ. εἶναι περι-
δόχεια διὰ τὸ μέγεθός των ἐν Ἀθήναις· ὁ καπνὸς
των ἀμιλλᾶται πρὸς καπνοδόχον.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩ ΦΥΛΛΑΔΙΩ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

Τὸ στοιχεῖον τοῦ ἀλφαβήτου Υ.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Δὲν ὑπάρχω πλὴν τρομάξεις ἂν ποτε μὲ ἀπαντήσης

Ἄν μὲ ἀποκεφαλίσῃς

τέρπεσαι εἰς τὴν φωνήν μου καὶ οὐδ' ὅλως μὲ φοβεῖσαι.

Κινδυνεύεις ὅμως, φίλε, ἂν προσεκτικὸς δὲν ᾔσαι,

μῖας χάριτος ἀσκόπως, κεφαλὴν ἂν μὲ δωρήσης.

Κ.

ΓΡΙΦΟΣ.

γῆτος ἐκ τῶν Ἀντιλλῶν.

